

தமிழ் இலக்கியங்களில் சில புதிய பார்வைகள்

முனைவர்
இரா. செல்வக்கணபதி

வெளிப்பாட்டு உத்திகள்

Contact Details

www.saivamonline.com

www.facebook.com/saivamonline

@saivamonline

Saivam Online

sspathipagam@gmail.com

+91 94440 21113

 Pay +91 94440 21113

 9444021113@UPI

3. வெளிப்பாட்டு உத்திகள்

கடைச்சங்க கால இலக்கியங்களுள் அக இலக்கியங்களே மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் களவும் கற்பும் பெரிதெடுத்துப் பேசப்பட்டுள்ளன. சங்க காலக் காதல் இலக்கியச் சித்திரிப்புக்களை நம்மவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்று கருதி மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். காதல் இலக்கியத்தில் இழையோடும் காதலர் மனஉணர்வுகள் மட்டுமே உண்மை. சித்திரிப்புக்கள் பலவும் இலக்கிய எழிலுக்காக வந்தவை. அக இலக்கியக் காதலை உரைகாரர் ஒருவர், இல்லது, இனியது, நல்லது என்று புலவர்களால் நாட்டிக் கொள்ளப்பட்ட புலன்நெறி வழக்கு என்று குறித்தார். அதுதான் உண்மை. அக இலக்கிய நிகழ்வுகள், நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்கும் கலந்த சித்திரிப்புகள். அவற்றில் கற்பனை என்பது என்றால், உண்மை வாழ்வியல் இருபது மட்டும்தாம்.

அக இலக்கியக் காதலை உரைகாரர் ஒருவர், இல்லது: இனியது: நல்லது என்று புலவர்களால் நாட்டிக் கொள்ளப்பட்ட புலன்நெறி வழக்கு என்று குறித்தார்.

வாழ்வில் இல்லாததை, ஆனால் நம் அடிமனம் விரும்புவதைச் சித்திரிப்பதில்தான் இலக்கியத்தின் வெற்றியே உள்ளது.

திருமணத்திற்கு முற்பட்ட உடல் உறவைச் சங்க கால அக இலக்கியங்கள் பதிவு செய்கின்றன. வாழ்க்கையில் சமூகம் இதனை ஏற்றதில்லை. பின் எப்படி இலக்கியம், இல்லாததைச் சொல்கிறது என்றால், வாழ்வில் இல்லாததை, ஆனால் நம் அடிமனம் விரும்புவதைச் சித்திரிப்பதில் தான் இலக்கியத்தின் வெற்றியே உள்ளது. தமிழ்ச் சமுதாயம் ஆண் பெண் உறவு குறித்த கட்டுப்பாடுகளைப் போற்றி நிற்பது. தனிமனிதர்கள் மேல் ஆளுமை செலுத்துவது. இந்தக் கட்டுப்பாடு நெகிழும்போது, மேலைநாட்டு நிலைமை இங்கே ஆட்சி பெற்றுவிடும். திருமணத்திற்கு முற்பட்ட உடல் உறவையே மனித மனம் விரும்பும். வாழ்வில் அது சாத்தியப்படுவதில்லை. ஆணும் பெண்ணும் ஒருவர் குறித்து ஒருவர் பாடி ஆடுவது, ஓடித் திரிவதும் கலைச் சித்திரிப்புக்களில் உள்ளதே. வாழ்க்கையில் உண்டா? இல்லாததை ஏன் சித்திரிக்கிறார்கள்? வாழ்வில் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாத விருப்பங்களைக் கலைகளில் கண்டு சமூகம் மடைமாற்றி மகிழ்வதுதான் உண்மை.

வாழ்வில் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாத விருப்பங்களைக் கலைகளில் கண்டு சமூகம் மடைமாற்றி மகிழ்வதுதான் உண்மை.

அக இலக்கியங்களில், காதலை வெளிப்படுத்தும் காதலர் உள்ளப் பாங்கு நனி நாகரிகம் மிக்கது. மலரினும் மெல்லியது காமம் என்பார் வள்ளுவர். அதன் செவ்வி அறியும் பெருமைமிக்க காதலர்கள் சங்க நூல்களில் நிறுத்தப்படுகின்றனர். காதல் வெளிப்பாட்டில் கண்களும், சொற்களும் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. காதலை வெளிப்படுத்துவது; காதல் நோயால் வருந்துவது; காதல் நீட்டிப்பதால் ஏற்படும் துன்பங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுவது; சில இயலாமைகளைப் புரிய வைப்பது என்பன போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் நுண்ணிய உத்திகள் பலவற்றை அக இலக்கியங்கள் பதிவு செய்து நாகரிகப்படுத்துகின்றன. இந்தக் கலை வல்லார், தோழி, தலைவன், தலைவி என்போர். ஏதேனும் ஒன்றன்மேல் வைத்து இனங்காட்ட எண்ணிக் குறுந்தொகையை எடுத்துக் கொண்டேன். காதல் வெளிப்பாட்டு உத்தியை வெளிப்படுத்தும் அகமாந்தர்களின் பண்பில், நாம் நெகிழ்வது உறுதி. குறுந்தொகைக்குள்ளே ஒரு பயணம் தொடங்கலாம். நீங்களும் உடன் வரலாமே!

**காதல் நோயால் வருந்துவது; காதல் நீட்டிப்பதால் ஏற்படும்
துன்பங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுவது; சில
இயலாமைகளைப் புரிய வைப்பது என்பன போன்றவற்றை
வெளிப்படுத்தும் நுண்ணிய உத்திகள் பலவற்றை அக
இலக்கியங்கள் பதிவு செய்து நாகரிகப்படுத்துகின்றன**

கடைச்சங்க கால இலக்கியம் என்று கருதப்படும் குறுந்தொகை, மெல்லிய காதல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதில் சிறந்து நிற்கிறது. திருக்குறள், ஐங்குறுநூறு என்பனவற்றை அடுத்துச் சிலவாகிய வரிகளில், அழகிய மெல்லிய காதல் உணர்வுகளை இந்நூல் அழகுறப் பதிவு செய்துள்ளது. 'மலரினும் மெல்லியது காமம்' என்பதற்கு ஏற்ப, குறுந்தொகைப் பாத்திரங்கள் பலவும் தங்கள் உள்ளக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதில் பல்வேறு உளவியல் சார்ந்த உத்திகளை மேற்கொண்டுள்ளன. மெல்லிய, இனிய அவ்வுத்திகள், காதல் உணர்வுகளுக்கு மேலும் அழகு சேர்க்கின்றன. குறுந்தொகையில் தலைவி, தலைவன், தோழி மற்றும் பரத்தை முதலியோர் தம் உள்ளக் கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ள பல்வேறு உத்திகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

வெளிப்பாட்டு உத்திகளை ஆராய்வதற்கும், இனம் காண்பதற்கும், தொகுப்பாசிரியர்கள் ஒவ்வொரு பாடலின் கீழேயும் இணைத்திருக்கும் துறை விளக்கங்கள் பெரிதும் துணை செய்கின்றன. அவை பெரும்பாலும், ஆழ்ந்து பாடல்களை ஆராய்ந்தே வகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. சிலவற்றை, அவற்றின் உள்ளீட்டுப் போக்கைக் கொண்டு, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட துறையினவாகவும் இனம் காட்டியுள்ளனர். திணை, துறை, கூற்று என்பன வகுக்கப்பட்டிராவிடின், குறுந்தொகைப் பாடல்களுள் பலவற்றிற்கு உரிய உள்ளீடு காண்டல் கடினமாகவே இருந்திருக்கும். என்றாலும், சில பாடல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ள துறை விளக்கங்கள் முற்றிலும் நமக்கு ஏற்புடையனவாக அமைந்தில. ஆயினும், துறை வகுத்தார் முதல் முயற்சியும், நுண்ணறிவும் பெரிதே. கைவிளக்காக இத்துறைகளை ஏந்திக் கொண்டு, குறுந்தொகையில் தேடும்போது, அகப்பாத்திரங்களின் வெளிப்பாட்டு உத்திகள் நம்மை வியப்படையவே செய்கின்றன.

**தலைவனுக்கு உணர்த்த வேண்டுவனவற்றைத் தலைவியோ,
தோழியோ அவன் வந்திருப்பது தெரியாதார் போன்று, அவன்
செவியடுக்க உரையாடும் நேர்த்தி, வெளிப்பாட்டு உத்திக்குச்
சிறந்த களமாக அக இலக்கியங்களிலே அமைகின்றன.**

காதல் வயப்பட்ட தலைமகளின் உடல் மற்றும் செயல்களில் காணப்படும் நுண்ணிய மாற்றங்களை இனங்காணும் செவிலி மற்றும் நற்றாய், அவளை இல்லத்தில் அடைத்து வைப்பார். இல்லத்தின் எல்லை கடவாத ஒருவகைப் பாதுகாவல் இது. தலைவி, மேலே கடந்து போக இயலாத அந்தத் தடையை அக இலக்கியங்கள் சிறை என்கின்றன. சிறை வேலியாகவோ, மதிலாகவோ இருக்கலாம். காதல் வேகம் கொண்ட தலைவன் தலைமகளைச் சந்திக்க இயலாத நேரத்தில், அவள் வாழும் இல்லத்தின் புற எல்லையில் வந்து நிற்பான். அவன் வருகை உணர்ந்த தலைவியும் தோழியும், அவன் வருகை அறியாதார் போல் தலைவன் வந்து நிற்கும் இடத்தருகே சேர்வர். இடையில் ஒரு சிறை. புறத்தே தலைமகன். அப்போது தலைவி, தோழியரிடையே நிகழும் உரையாடல்கள் வெளிப்பாட்டு உத்திகளில் சிறந்து விளங்குகின்றன. தலைவனுக்கு உணர்த்த வேண்டுவனவற்றைத் தலைவியோ, தோழியோ அவன் வந்திருப்பது தெரியாதார் போன்று, அவன் செவிமடுக்க உரையாடும் நேர்த்தி, வெளிப்பாட்டு உத்திக்குச் சிறந்த களமாக அக இலக்கியங்களிலே அமைகின்றன.

அக இலக்கியங்களுள், தலைவன் செயல்களைக் குறை கூறிப் பேசுவதை இயற்பழித்தல் என்பர். அவன் இயல்பைச் சிறப்பித்து உரைப்பதை இயற்பட மொழிதல் என்பர். இவற்றைத் தலைவியும், தோழியும் மாறி மாறி உரைப்பதாக அமைந்த பாடல்கள் பல, குறுந்தொகையில் காணப்படுகின்றன. தலைவி இயற்பழித்தால், தலைவியை மறுத்துத் தோழி இயற்பட மொழிவாள். தோழி பழித்தால் தலைவி இயற்பட உரைப்பாள். தலைமகன் தவறுகளை வெளிப்படுத்துவதும், அவன் அன்பில் தாம் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதும் இக்களத்தே வெளிப்படுத்தப்படும். தேவ குலத்தார் பாடியதாகக் குறுந்தொகையில் குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்த பாடல் ஒன்று, தலைமகள் இயற்பட மொழிந்த திறத்தை அழகுறப் பதிவு செய்து நிற்கிறது. சங்க நூல் பயிற்சி உடையாருக்கு வரப்போகும் பாடல் ஓரளவு அறிமுகமானதாகவே இருக்கும்.

தலைமகளோடு கூடி இன்பம் துய்த்த தலைவன், யாது காரணத்தாலோ, திருமணத்தில் நாட்டம் இல்லாதவனாய்க் களவிலேயே நாட்டமுடையவனாக இருக்கிறான். தோழி பலமுறை வற்புறுத்தியும், கற்பில் கால் வைக்கத் தலைவன் ஆர்வம் காட்டாமை, தோழிக்குச் சினத்தை வருவிக்கிறது. ஒருநாள் தலைவன் சிறைப் புறத்தில் வந்து நிற்கத் தோழி, தலைமகன் அன்பின்மையை எடுத்துரைத்துத் தலைமகள் அடிமன

வருத்தத்தைத் தீர்க்க முயல்கிறாள். தலைமகள், தோழி கூற்றை ஏற்காதவளாய்த் தான் நன்கு அறிந்த தலைமகனின் ஆழ்ந்த அன்பின் திறத்தை, மெல்லிய இனிய சொற்களால் எடுத்துரைப்பதாக இக்குறுந்தொகைக் கவிதை அமைந்துள்ளது.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே நிலவும் காதலை, வள்ளுவர் வழியில், நட்பு என நாகரிகப்படுத்தும் அழகிய பாடல் இது. வள்ளுவர், ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது, வானுயர் தோற்றம், நன்மைக் கடலிற் பெரிது என்றெல்லாம் உரைத்தன நம் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றன.

மலைச்சாரல்களில் எல்லாம் வளர்ந்து திடக்கும் மரக்கிளைகளில், குறிஞ்சிப்பூவில் எடுத்துவந்த தேன்களை உள்ளே பெய்து, தேனீக்கள் கட்டிய தேனடைகள் பலவாகக் காணப்படுகின்றன. அத்தகு மலைநாட்டுக்குச் சொந்தமான என் தலைவன், அன்பிலன் என நீ உரைத்த சொற்கள் ஏற்புடையன அன்று. எனக்கும் அவனுக்கும் இடையே நிலவும் நட்பு, நிலத்தை விடப் பெரிய பரப்புடையது. வானத்தை விடவும் உயரமானது. நீர் நிலையினும் பெரிதும் ஆழமுடையது. எனவே, அந்நட்பு வெல்லும். நீ கவலை அடையாதே என்கிறாள். தலைவியின் நம்பிக்கையூட்டும் சொற்கள் தலைமகனைச் சிந்திக்க வைக்கும். நம்மை இத்துணை நம்பும் இவளை வஞ்சித்தலாகாது என்ற நல்லெண்ணம் அவனுள்ளே அரும்பும்.

நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆர் அளவு இன்றே - சாரல்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே (கு.தொ.3)

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே நிலவும் காதலை, வள்ளுவர் வழியில், நட்பு என நாகரிகப்படுத்தும் அழகிய பாடல் இது. வள்ளுவர், ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது, வானுயர் தோற்றம், நன்மைக் கடலிற் பெரிது என்றெல்லாம் உரைத்தன நம் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றன.

நட்பில் இவன், எனக்கு இத்தகைய நெருக்கமுடையவன் என்றோ, அல்லது, இவனுக்கு நான் இத்தகைய அன்பினன் என்றோ, நட்புத் தடத்தில் நிற்பார் எடுத்துரைத்தலைத் திருவள்ளுவர் இகழ்ந்துரைப்பார். 'புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு' என்பது அக்குறட்பாத் தொடர். எனவே, நனிநாகரிக நட்பும் பூண்டார், நட்பின்

திறத்தைப் பிறர் எடுத்துரைத்தலே ஏற்புடையது. தலைவி நேரே தலைவனிடம், அவன் அன்பின் திறம் பேசின் அது குறைப்பட்டு நிற்கும். எனவே, இந்தச் சிறைப்புற உரையாடல் உத்தியால், நட்புத் தடத்திற்கு ஊறு வராது, கருத்துப் பரிமாற்றம் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கும் அருமை புலப்படுகிறது.

அரிதாகப் பூக்கும் குறிஞ்சி மலர்த்தேன் கொண்டு, உயர்ந்த மலையின் நெருங்க முடியாத சாரலில் அமைந்த தேனடை என்பதால், இயற்கை எழில் உரைக்கப்படுவதோடு, அத்தகு நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரன் என்பதால், அவன் இயல்புகளும் இனங்காட்டப்படுவதால் இத்தகு நெறியை உள்ளூறை என்று குறிப்பர். நிலத்தின் இயல்பு நிலத்தில் வாழ்வாருக்கு அமையும் என்பது உலகில் உண்மைதானே. ஒரு வேளை தலைவன் அன்பில் சற்றே நெகிழ்ந்திருந்தாலும், தலைவியின் இந்த வெளிப்பாடு, அவனைச் சிந்திக்கச் செய்திருக்கும். இதுவே இந்த வெளிப்பாட்டு உத்தியின் பயனாகவும் அமைகிறது.

ஆசிரியர் பெயர் அறியப்படாத நெய்தல் திணையில் அமைந்த பெருங்கடல் கரையது என்று தொடங்கும் பாடல் ஒன்றும், ஏறத்தாழ மேற்குறித்த பாடலொடு ஒத்து வருவதை இங்கே நினைவு கூரலாம். ஒரே மாற்றம், தலைவன், தலைவி இல்லத்து வேலிக்கு வெளியே, இரவு நேரத்தில் வந்திருப்பதுதான். தலைவனும் தலைவியும் தனியிடத்தில் சந்தித்து மகிழும் இடத்தைக் குறி என்பது அகப்பொருள் வழக்கு. அது, பகற்குறி, இரவுக்குறி என்று இருவகைப்படும். வரைவு நீட்டித்துப் பலகாலும் இரவில், தலைவியை நாடி வரும் தலைவன் செயலை விரும்பாத தோழி, அவனைப் பண்பு இல்லாதவன் என்று கூறி நிற்கிறாள். தோழியின் கூற்றை எதிரில் இருந்து தலைவியும், வேலிக்கு வெளியே நின்று தலைவனும் கேட்கின்றனர். தலைவன், தோழியின் குற்றச்சாட்டுக்குத் தலைவி தரும் மறுமொழி என்னவாக இருக்கும் என்ற ஆவலுடன், தலைவி மறுமொழி கேட்க ஆயத்தமாகிறாள்.

தோழி! நீ நினைப்பது போன்று தலைவன் அன்பிலன் அல்லன். என்பால் பெரிதும் அன்புடையவன். எனக்கும் அவனுக்கும் இடையே நிலவும் நட்பு, பிரிக்க முடியாது கட்டுண்டு நிற்பது. இது, நாங்கள் இருவரும் விரும்பி ஏற்ற நட்பாகும். தலைமகன் நாட்டில் வாழும் கடற்காக்கைகள், அவன் நாட்டு நீர் நிலைகளில், தம் உணவைத் தேடி உண்டு விட்டு, பூக்கள் நிறைந்த சோலையிடத்தே தங்கி வாழும் தன்மை உடையன. அத்தகு நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரன், களவில் சில காலம்

நின்றாலும், கடைசியில் கற்பில் வந்து தங்குவான். நீ கவலையை விட்டொழி என்று அன்பு மொழி பேசுகிறாள்.

பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
நீத்து நீர் இருங்கழி இரைதேர்ந்து உண்டு
பூக்கமழ் பொதும்பில் சேக்கும் துறைவனொடு
யாத்தேம் யாத்தன்று நட்பே
அவிழ்த்தற்கு அரிதது முடிந்தமைந் தற்றே. (கு.தொ.313)

எம் நட்பு முடிந்தமைந்தற்றே என்பது, அது யாராலும் பிரித்தற்கு அரியதாய், ஊழ் வயத்தான் அமைந்து சிறந்தது என்பதைப் புலப்படுத்தி நிறைகிறது. இங்கேயும் நட்பு என்ற சொல் ஆளப்பட்டுள்ளமை ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. இத்தகு இயற்பட மொழிதல் பாடல்களில், தோழி மட்டுமே தலைவன் வருகையை அறிந்திருந்தாள் என்றும், தலைவி, அவன் வருகை அறியாதே நின்று தம் உள்ளம் திறந்தாள் என்றும் கொள்வதே ஏற்புடைத்து. அறிந்து உரைத்தால், அவை பாசாங்காகும்; பொய்மை போல் தோன்றித் தலைவிக்குச் சிறுமை சேர்க்கும்.

இத்தகு இயற்பட மொழிதல் பாடல்களில், தோழி மட்டுமே தலைவன் வருகையை அறிந்திருந்தாள் என்றும், தலைவி, அவன் வருகை அறியாதே நின்று தம் உள்ளம் திறந்தாள் என்றும் கொள்வதே ஏற்புடைத்து. அறிந்து உரைத்தால், அவை பாசாங்காகும்; பொய்மை போல் தோன்றித் தலைவிக்குச் சிறுமை சேர்க்கும்.

கடந்த பாடல்களில் தலைவன் வரவு அறியாது நின்று பேசிய தலைவி, அவன் வரவு அறிந்து, ஒன்றை உணர்ந்த வேண்டி, அறியாதாள் போல் தோழியொடு உரையாடுவதாக, வேறு ஒரு பாடல் அமைகிறது. தலைமகள் வேறுபாடு கண்டு, அவளைச் செவிலி இல்லத்தின் எல்லை கடவாது பாதுகாக்கத் தொடங்குகிறாள். அவளுக்கு இருக்கும் கட்டுக்காவல்களை உணர்ந்தும், உணராதவன் போன்று தலைவன், இரவு நேரங்களில் தலைமகள் இல்லத்தின் புறத்தே வந்து நிற்கிறான். சில நேரங்களில், அவள் அவனைச் சந்திக்க முடிகிறது. காவல் மிகுந்த காலங்களில் அவன் வருகை அறிந்தும், கட்டு மீறி அவளால் வெளிவர இயலாது போகிறது. ஓர் இரவில், அவ்வாறு அவன் வந்து, தலைவியைக் காணமாட்டாது திரும்பியமை உணர்ந்த தலைமகள், அடுத்தநாள் அவன் வந்திருப்பதை உணர்ந்தும், உணராதாள் போன்று, நேற்றுத் தாம்

அவனைச் சந்திக்க இயலாமைக்கான காரணங்களைத் தோழிக்கு உரைப்பதுபோல், தலைமகன் கேட்க உரைக்கிறான். தமக்கிருக்கும் கட்டுக்காவலை அவனை உணர வைப்பதும், அவற்றையும் மீறி வந்து சந்திக்கும் தம் அன்புடைமையை அவன் அறியச் செய்வதும், இவற்றுக்கெல்லாம் தீர்வாக விரைந்து மணம் முடிக்க அவனைச் சிந்திக்கச் செய்வதும் இந்த உத்தியின் பின்னே அமைந்து கிடக்கும் நோக்கங்களாகத் திகழ்கின்றன. நக்கீரரின் அறிய பாடல் இது.

பொழுதும் எல்லின்று; பெயலும் ஓவாது
கழுது கண்பனிப்ப வீசும் அதன் தலைப்
புலிப்பல் தாலிப் புதல்வற் புல்லி
அன்னா என்னும் அன்னையும் அன்னோ
என் மலைந்தனன் கொல்தானே தன்மலை
ஆரம் நாறும் மார்பினன்
மாரி யானையின் வந்து நின்றனனே

(கு.தொ.161)

தோழி, நேற்று இரவு அவன், மழையில் நனைந்த யானை போல் நம் இல்லத்து வேலியின் புறத்தே வந்து நின்றான். அவன் மார்பில் பூசியிருந்த சந்தன மணம், அவன் வருகையை நான் அறிய வைத்தது. மாரிக்காலத்து இரவு. அத்தோடு, பேய்களும் கண் மயங்குமாறு கடுமழை வேறு பெய்து கொண்டிருந்தது. என் தாயோ, தன் சிறு மகனை அணைத்தவாறு, சிறு சலனம் ஏற்பட்டாலும் என்னை அடிக்கடி அழைத்துக் காப்புச் செய்வாளாய் உறங்காதிருந்தாள். எனவே, தலைவன் வருகை அறிந்தும் அவனைச் சந்திக்க இயலாதவளானேன். பின் நம் தலைவன் என் செய்தனன் என்பதை நான் அறியவில்லை என்று இயலாமை பேசுகிறான். தலைவன், அவள் நிலை உணர்ந்து தெருளத் துணையாக அமைகிறது தலைமகளின் இந்த உரையாடலும், அதில் இழையோடும் உத்தியும்.

தமக்கிருக்கும் கட்டுக்காவலை அவனை உணர வைப்பதும்,
அவற்றையும் மீறி வந்து சந்திக்கும் தம் அன்புடைமையை அவன்
அறியச் செய்வதும், இவற்றுக்கெல்லாம் தீர்வாக விரைந்து
மணம் முடிக்க அவனைச் சிந்திக்கச் செய்வதும் இந்த உத்தியின்
பின்னே அமைந்து கிடக்கும் நோக்கங்களாகத் திகழ்கின்றன.

அக இலக்கியங்களில் தலைவன், தலைவி முதன்மைப் பாத்திரங்கள் ஆயினும், தோழியே இந்நாடக வழக்கில் முதல் இடம் பெறுகிறாள். அறத்தொடு நிலை என்னும் களவுப்பகுதி, அற்புத

அழகுடைய வெளிப்பாட்டு உத்திகளில் தலையாய ஒன்று. நனி நாகரிகச் சார்பு மிக்கது தலைமகள், தோழி, செவிலி, நற்றாய், தந்தை எனக் களவு, மெல்ல மெல்ல, ஒருவரிடம் இருந்து ஒருவருக்கு உணர்த்தப்படும் அழகிய நெறி இவ் அறத்தொடு நிலை. இந்த நிலைக் களத்தில், தோழியே பெரும் பங்கு வகிக்கிறாள். தலைமகள், குறிஞ்சி நிலத் தலைவனைக் காதலித்து வாடுவது தோழிக்குத் தெரிகிறது. களவு நீட்டிப்பும், காதல் நோயும் தலைவியை மெலிய வைத்து, வாடிய தோற்றத்தை உண்டாக்குகின்றன. தலைவி உடல் மெலிவும், செயல் வேறுபாடும் கண்டு கலங்கிய செவிலி, இந்நோய், இறைவர்க்குப் பராய்க் கடன் செலுத்தினால் நீங்கிவிடும் என்று உளம் கொள்கிறாள். மகள் காதல் வயப்பட்டிருப்பாள் என்று அவள் நினைக்கவில்லை. அதற்கான சிறு வெளிப்பாடும் தலைவியிடம் இல்லை. தோழியும் மௌனம் சாதித்திருந்தாள்.

அறத்தொடு நிலை என்னும் களவுப்பகுதி, அற்புத அழகுடைய வெளிப்பாட்டு உத்திகளில் தலையாய ஒன்று. நனி நாகரிகச் சார்பு மிக்கது. தலைமகள், தோழி, செவிலி, நற்றாய், தந்தை எனக் களவு, மெல்ல மெல்ல, ஒருவரிடம் இருந்து ஒருவருக்கு உணர்த்தப்படும் அழகிய நெறி இவ் அறத்தொடு நிலை. இந்த நிலைக் களத்தில், தோழியே பெரும் பங்கு வகிக்கிறாள்.

செவிலி, நற்றாயுடன் கலந்து கொண்டு, மகள் நோய் தீர்க்கக் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகிய முருகனுக்குப் பராய்க் கடன் செலுத்த எண்ணி, வெறியாடும் வேலனைக் கொணரச் செய்கிறாள். வீட்டு வாசலில் களம் அமைக்கப்படுகிறது. ஆடுகள் வெட்டப்படுகின்றன. அதன் குருதி கலந்த செம்மண்ணை எடுத்துத் தலைவிக்குத் திலகமிட வேலன் முயலும் போது, முதன் முதலாகத் தோழி குறுக்கிடுகிறாள். வெறிவிலக்கித் தோழி அறத்தொடு நிற்கிறாள். தலைவனால் வந்த காதல் நோயை, முருகனால் வந்தது என்று வேலன் உரைத்தால், தலைவி கற்பு மாசுபடும். நிலத் தெய்வத்திற்கும் அது பெருமை சேர்க்காது. தலைமகளும் துணுக்குற நேரும். இதன் மேலும், தலைவி களவை மறைக்க விரும்பாத தோழி, வேலனுக்கு இடைமறுத்துக் கூறுவாளாய், செவிலிக்குத் தலைவி களவு வயப்பட்டதை நாகரிகமாக வெளிப்படுத்துகிறாள்.

வேம்பற்றூரர் கண்ணன் கூத்தனாரின் குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்த பாடல் நம் நெஞ்சில் வருகிறது

வெறியாடும் முருகனை வழிபட்டு, உயர்ந்த அறிவு மிக்க

வேலனே! நான் ஒன்று உன்னிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். சினம் கொள்ளாது கேட்டுக்கொள். முருகன் இவளை வருத்தியிருப்பதாகக் கருதி, பன்னிறச் சோற்றுடன் குருதி தடவி, நீ, முருகற்குப் பலி தர முயல்கிறாய். நோயால் வருந்திய இவளுக்குப் பலி தர முயலும் நீ இந்நோயை இவளுக்குச் செய்த, பெரிய மலைகளுக்கு உரியனாகிய, மாலை அணிந்த தலைமகனது மார்பகத்திற்கும் நின்னால் பலி தர ஒண்ணுமோ என வினவுகிறாள். அருகில் இருந்து கேட்டிருந்த செவிலி, உண்மை உணர்கிறாள். இறைமைக் குற்றமும் அகல்கிறது. தலைவி மணம் கூடி வரவும் வாயில் திறக்கிறது.

முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல
சினவல் ஒம்புமதி வினவுவது உடையேன்
பல்வேறு உருவில் சில்லவிழ் மடையொடு
சிறுமறி கொன்று இவள்நறுநுதல் நீவி
வணங்கினை கொடுத்தி ஆயின் அணங்கிய
விண்தோய் மாமலைச் சிலம்பன்
ஒண்தார் அகலமும் உண்ணுமோ பலியே (கு.தொ.362)

சங்க காலக் குறிஞ்சி நில இயல்புகளும், நம்பிக்கைகளும், இறைமை பற்றிய எண்ண ஓட்டங்களும் இவ்வரிய பாடலில் பதிவாகியுள்ளன.

இவ்வாறே, தோழி அறியாது, தலைவனோடு உறவு கொள்கிறாள் குறிஞ்சி நிலத் தலைவி ஒருத்தி. தலைவன், அடுத்தடுத்துத் தலைவி இருப்பிடம் நாடி வருகிறான். தோழியிடம் மெல்லிய மொழி பேசி நிற்கிறான். அவன் கண்கள் யாரையோ தேடி அவைகின்றன. வருத்தத்துடன் இடம் பெயர்ந்து போகிறான். தலைவன் அவனைக் கண்டும் அறியாதாள் போல் தோழிக்குக் களவை மறைக்கிறாள். அறிவால், இவர்கள் இருவருக்குமிடையே ஓர் உறவு உண்டு என உணரும் தோழி, அதனைத் தலைவிக்கு உணர்த்தும் இனிய உத்தியாக வருமுலையாரித்தியாரின் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல் ஒன்று அமைகிறது. தோழி, கிழத்தியைக் குறை நயப்பக் கூறியது என்ற துறையமைந்த பாடல் அது. உன் களவை நான் அறிவேன். என்னிடம் பாசாங்கு செய்யாது, நீ தலைவனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தோழி அழகுபடக் குறிப்பிக்கிறாள்.

ஒருநாள் வாரலன் இருநாள் வாரலன்
பலநாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றி, என்

நன்னர் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த பின்றை
வரை முதிர்ந்தேனின் போகியோனே
ஆசு ஆகு எந்தை யாண்டு உளன் கொல்லோ-
வேறு புலன் நன்னாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையின் கலிமும் என் நெஞ்சே (கு.தொ.176)

ஆசாகு எந்தை என்ற தொடரால், அவன் நமக்குப் பெரிதும் பற்றுக் கோடானவன் என்பதும், என்னைத் தேடி வந்தவன், நின் காதலனே ஆதலின், அவன் எனக்குத் தந்தை போல்வான் என்றும் தோழி கருதியமை அறிய வருகின்றன.

கடுத்தோட் கரவீரனாரின் குறிஞ்சித்திணையில் அமைந்த, கருங்கட் தாக்கலை என்று தொடங்கும் அழகிய பாடல், விலங்கியல்பு காட்டித் தலைவி திறம் உரைத்து நிற்பது. நள்ளென் யாமத்தில், பலகாலும் தோழி வரைவு கடாயின்பும், தலைவியைத் தேடி, இரவுக் குறியிடத்திற்குத் தலைவன் வருகிறான். தலைவியை, அவன் மாட்டுச் சேர்க்க விரும்பாத தோழி, அச்சம் தரும் பாதைகளில் நீ இரவிடை வரும்போது நினக்கு ஓர் ஏதம் உண்டானால், எம் தலைவி உயிர் வாழ மாட்டாள் என்பதை எடுத்துரைத்து, அவனுக்கு அறிவு கொளுத்தியது. தோழி இரவுக் குறி மறுத்தது என்ற துறையில் அமைந்த இப்பாடலில், குரங்கின் இயல்பு ஒன்று எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆண் குரங்கு ஒன்று இறந்து போகிறது. அதனை இழந்து கைம்மை நோற்று வாழவிரும்பாத பெண் குரங்கு ஒன்று, தான் பெற்றெடுத்த குட்டியைத் தன் சுற்றத்தாரிடம் பாதுகாக்கும்படி ஒப்படைத்துவிட்டு, உயர்ந்த மலை உச்சியில் ஏறிக் கீழே குதித்து உயிர் விட்டது. இப்படிப்பட்ட மலை நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரனாகிய நீ, வரும் வழியில் ஏற்படும் துயரத்திற்கு அஞ்சாது, தலைவியைத் தேடி, இரவுக்குறி வேண்டி வருவது எமக்குப் பெரிய வருத்தத்தைத் தருகிறது, என்று தோழி இரவுக்குறி மறுத்துரைக்கிறாள். சிற்றறிவுடைய குரங்கு ஒன்றே, காதலன் துயர் தாங்காததாக, அந்நாட்டுக்கு உரிமை உடைய உனக்குக் கற்புக்கடம் பூண்ட தலைவி, நினக்கு ஓர் ஏதம் வரும் என்ற எண்ணத்தையே, தாங்க இயலாதவளாக இருக்கிறாள். எனவே, நீ இரவில் வாரற்க என்பது தோழி பேச்சின் சாரமாகும்.

குறுந்தொகைப் பாடல்களில், தலைவன் கூற்றாக அமைந்த சில பாடல்களிலும் அரிய வெளிப்பாட்டு உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. பருஉ மோவாய்ப் பதுமனாரின் பாடல் ஒன்றில், தலை மகட்குப்

பாங்காயினார் கேட்பத் தலைவன் சொல்லியது என்ற துறை அமைந்த பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. குறிஞ்சித் திணையில் வரும் இப்பாடலில், தான் பொருள் ஈட்டுவதற்காகப் பிரிந்து விடுவேன் என்று கருதித் தலைமகள் அஞ்சியிருக்கிறாள் என்பதைத் தலைவன் அறிகிறான். தலைவியை அணுகித் தன் நெஞ்சத்து உணர்வை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பு அமையவில்லை. தலைமகளுக்கு நெருக்கமான அன்புடையவர்களைக் காணுகிறான். அவர்களுக்குக் காதில் விழுமாறு, தன் மன உணர்வைத் தன் கூற்றாகத் தனக்குத் தானே கூறி நிற்கிறான்.

கடலால் சூழப்பட்ட இந்த மாபெரும் உலகம், பெறுதற்கு அரிய சிறப்பினை உடைய தேவர் உலகம், இவற்றை ஒரு தராசுத் தட்டில் இட்டு வைத்து, பூப்போன்ற மையுண்ட கண்களையும், பொன் ஒத்த மேனியையும் உடைய என் காதலியின் மென்தோளைத் தழுவும் இன்பத்தை ஒரு தட்டில் இட்டு வைத்தால், என் காதலி தரும் இன்பத்திற்கு அவை இரண்டும் ஒப்பாகா எனப் பேசுகிறான். எனவே, இம்மை, மறுமை தரும் பேறுகளை எல்லாம், எம் தலைவியிடமே நான் பெற்றவனாவேன். பொருள் தேடிச் செல்லும் நிலை இனி இல்லை. பிரியேன் எனக் குறிப்பால் உணர்த்தும் தலைவனின் வெளிப்பாட்டு உத்தி இங்கே சிறக்கிறது.

விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளைஇய உலகமும்

அரிது பெறு சிறப்பின் புத்தேள் நாடும்

இரண்டும் தூக்கிற் சீர் சாலாவே

பூப்போல் உண்கண் பொன்போல் மேனி

மாண்வரி அல்குற் குறுமகள்

தோண்மாறு படுஉம் வைகலொ டெமக்கே (கு.தொ.101)

இவ்வாறான பல அழகிய வெளிப்பாட்டு உத்திகள் அமைந்த பாடல்கள் குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ளன. காதல் வெளிப்பாட்டில் வெளிப்பட மொழிதலினும், குறிப்பிற் கூறலே சிறந்தது என்பதனால், அத்திறமுரைக்கும் பாடல்களில், அழகிய வெளிப்பாட்டு உத்திகள், தாமே கவிஞர்களிடம் தன்னியல்பாய் இணைகின்றன.